

jeg lægger Vægten paa, er, at man kan erhverve Arealet ved Viborg ikke saa ganske lidt billigere. Jeg skal indrømme over for dette Punkt, at det billigste ikke altid er det bedste, med andre Ord, at billigt ikke altid er billigt, men der var andre Forhold, jeg pegede paa, og som ere meget vigtigere end alt det øvrige. Det er Hensynet til Belysning og til Vands Erhvervelse. I den Retning staar Brejning ubetinget tilbage for Viborg. Man har ikke der den lette Adgang baade til Vand og til Belysning, som man har i Viborg. Og hvad der er mere end disse to for Driftsbilligheden meget væsentlige Punkter, er endvidere det Spørgsmaal, som jeg særlig dvælede ved, da jeg første Gang havde Ordet, nemlig Spørgsmaalet om Lærerindernes Bopæl. Den Fordel, Viborg i den Henseende frembyder, er saa iøjnespringende, at enhver maa sige: her er et Punkt, hvor Viborg byder paa en Fordel af Betydning. Dertil skal jeg indskrænke mig. Jeg vilde nødig for Sagens Skyld, at der i stort Omfang skulde blive Kamp om Pladsen, men jeg har følt mig forpligtet til at gøre opmærksom paa, at Hensynet til at faa Anlægget saa billigt som muligt og faa en Ordning med den billigst mulige Drift, peger hen paa Viborg som en Plads, hvor disse Betingelser fyldestgøres.

Meyer: Den højtærede Minister vil muligvis have mig undskyldt, naar jeg for syntes nærmest at have lagt hans økonomiske Betragtninger til Grund for hans Stilling til, at man ikke burde optage alt for mange paa Anstalten; thi jeg henholdt mig til en Udtalelse fra Lovforslagets Forelæggelse, hvor den højtærede Minister sagde noget i Retning af, at det at inddrage alle aandssvage her i Landet paa Anstalten efter hans Formening vilde for Staten være næsten uoverkommeligt i økonomisk Henseende. Jeg har deraf sluttet, at den højtærede Minister fra dette Synspunkt set maatte gaa ud fra, at det var vanskeligt at inddrage flere end dem, her er Tale om, medens jeg gaar ud fra, at det økonomiske Synspunkt staar i en noget fjernere Række. Over for en Bemærkning af den højtærede Minister om Reduktionen af de aandssvage, skal jeg sige, at jeg herved sigtede til, at den højtærede Minister, ligeledes ved Forelæggelsen af Lovforslaget, udtalte, at der findes en Del Børn, som aldeles fordærve det Hjem, hvori de leve. Der findes 150 saadanne, oplyste den højtærede Minister. Altsaa, der findes 150 Børn, der aldeles

fordærvede Hjemmet, men sandsynligvis er der ikke ganske faa foruden disse, der ere til Gene og til Skade for Opholdet i Hjemmet, og som derfor burde interneres paa en Anstalt. I øvrigt skal jeg blot til Slutning bemærke, at det heller ikke er min Mening, at man skulde lade alle aandssvage uden Undtagelse indsætte paa en Anstalt som den her omtalte. Jeg ved godt, at man i Almindelighed beskylder Socialdemokraterne for at ville tage Børnene fra Forældrene, og jeg vil sige, at naar det drejer sig om aandssvage, har jeg forholdsvis faa Betænkeligheder derved, men alligevel gaar jeg dog ikke med til, at man uden videre som Princip indfører, at Børnene, naar de ikke ere normale, skulle fra Forældrene. Her, mener jeg, maatte være noget Spillerum for, hvad Forældrene selv synes om saadanne Ophold paa Anstalterne, og i den Henseende skal jeg være enig med den ærede Minister. Men i al Almindelighed maa jeg tillade mig at udtale, at jeg tror, det vilde være heldigt, om Samfundet i endnu højere Grad end baade efter Ministerens Udtalelser og efter Lovforslaget var i Stand til at tage sig af denne overordentlig vigtige Samfundsopgave.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg maa tilstaa, at jeg i de sidste Dage har haft saa travlt, at jeg ikke har kunnet faa gennemlæst Referatet af de Ord, jeg sagde forleden Dag her i Tinget. Skulde jeg der virkelig have sagt, at der var 150 Børn, som aldeles fordærvede Hjemmet, er det en Fortalelse, thi det, jeg mente, var, at 150 Børn vare antagne til Optagelse, og imellem dem var der saare mange — uden at jeg kan angive Tallet nøje — som ere saa daarlige, at de virkelig forstyrre Hjemmet. De andre vare selvfølgelig til Gene, men skulde jeg have sagt, at de alle fuldstændig forstyrrede Hjemmet, er det en Fortalelse.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Oscar Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.